

să ne sprijinim frunțile de aer

Mariana Fulger

să ne ascundem de mărire
în aripa unui fluture de amurg
neadormit de uitări
de foamea prea foame
în stropul de ninsoare
din tic-tac-ul ceasului
de la intersecția zilei cu noaptea de sfântul Dumitru
când copii priveam focurile de ciulini
în care pocneau castanele
și nu mai simțeam altă foame
decât albastrul sângeriului departe
să scriem astfel poezia fără rame
cum în verile când nu ne miram
dacă râul nu mai are maluri
și curge din inimă în inimă
înfășurându-se ca o eșarfă
pusă la uscat între două degete de pruni

de ploile înghețate să ne ascundem
când bat năuce în suflete
cum în prima ninsoare liniștită de care am știut
să ducem la gură lumina zilei acesteia
cu sfințenie, ca un prunc

să ne sprijinim frunțile de aer
grele de infinituri, ne unduiesc puțin
dar numai pentru poezia pe care-o scriem astfel
printre tei zborul fluturilor de lumină
scrie basm

-

Copyright Mariana Fulger